

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și
completarea Legii nr.192/2006 privind medierea și
organizarea profesiei de mediator**

Analizând **propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B124 din 25.03.2009,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, în vederea armonizării cadrului normativ din domeniu cu Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului, în sensul instituirii caracterului executoriu al acordului de mediere între părți, al îndrumării exprese a justițiabililor spre calea soluționării amiabile, al reorganizării Consiliului de mediere prin creșterea numărului de membri de la 9, cât sunt în prezent, la 12 membri, precum și al extinderii medierii și la alte domenii de activitate.

Totodată, prin noile propuneri, se introduce o infracțiune în cazul exercitării profesiei de mediator de către persoana care nu a dobândit

această calitate, în condițiile legii, ceea ce determină ca propunerea legislativă să intre sub incidența art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, și să se încadreze în categoria legilor organice, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. La pct.1 al art.I, partea dispozitivă trebuie reformulată în concordanță cu dispozițiile art.57 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„1. Alineatul (1) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare se va reda textul propus, marcat doar cu cifra (1), întrucât intervenția legislativă privește modificarea unui singur alineat al art.1.

Observația este valabilă și pentru părțile dispozitive ale **pct.4, 5, 6, 8, 9, 12 și 18.**

3. Textul propus la pct.3 ca alin.(4) al art.12, este superfetatoriu, întrucât art.7 din Legea nr.192/2006 are ca obiect chiar reglementarea condițiilor ce trebuie îndeplinite pentru ca o persoană să devină mediator autorizat; prin urmare, propunem eliminarea acestuia.

În aceeași ordine de idei, deoarece art.12 se referă la înscrierea în *Tabloul mediatorilor*, precum și la actualizarea și consultarea acestuia, propunem ca textul propus a fi introdus ca **alin.(5) al art.12,** să devină alin.(2) al art.7.

Drept consecință, partea dispozitivă a **pct.3** trebuie reformulată astfel:

„3. La articolul 7 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:” .

4. La pct.7, având în vedere prevederile art.58 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propunem reformularea părții dispozitive, astfel:

„ 7. După alineatul (2) al articolului 43, se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:”

Recomandarea este valabilă și pentru părțile dispozitive ale **pct.10 și 14.**

Semnalăm că dispozițiile art.720¹-720¹⁰ din Codul de procedură civilă prevăd că, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată,

în procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, este necesară parcurgerea procedurii de soluționare pe cale amiabilă a diferendelor - prin **conciliere directă** între părți - sub sancțiunea respingerii acesteia ca prematur introdusă.

Prin urmare, pentru evitarea paralelismului în reglementare, propunem reanalizarea normei propuse pentru **alin.(2¹) al art.43**.

5. La pct.9 al art.I, referitor la textul propus pentru **alin.(1) al art.58**, semnalăm că un înscris nu poate deveni act autentic prin simplul acord al părților, acesta trebuind să fie autentificat de un notar sau un funcționar public. Potrivit prevederilor art.1171 din Codul civil, „*actul autentic este acela care s-a făcut cu solemnitățile cerute de lege, de un funcționar public, care are drept de a funcționa în locul unde actul s-a făcut*”.

Se impune revederea soluției propuse.

6. La pct.10, referitor la **alin.(4) al art.58**, soluția preconizată trebuie, de asemenea, reanalizată, deoarece un înscris sub semnătură privată care consemnează înțelegerea între părți în urma medierii, nefiind încheiat de un organ competent și nerespectând prevederile art.372-379¹ din Codul de procedură civilă, nu poate dobândi caracter de titlu executoriu.

De altfel, chiar dispozițiile Directivei 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008, privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială, invocate și de inițiator în Expunerea de motive, constituie un argument în plus, în același sens.

Astfel, art.6 alineatul (2) al Directivei 2008/52/CE prevede:

„(2) Conținutul acordului poate dobândi caracter executoriu printr-o hotărâre, decizie sau act autentic emise de o instanță sau de o altă autoritate competentă în conformitate cu dreptul statului membru în care a fost făcută solicitarea”.

Având în vedere prezenta observație, dar și pe cea cuprinsă la pct.5, referitoare la autentificarea înțelegerii și la caracterul executoriu al acordului scris rezultat în urma medierii, este necesar ca textul **art.59** să rămână nemodificat, actuala sa redactare corespunzând scopului urmărit prin instituirea procedurii medierii, și anume, degrevarea instanțelor de judecată.

7. Potrivit prevederilor art.38 din Codului familiei, **divorțul poate fi pronunțat și numai pe baza acordului ambilor soți**, după îndeplinirea cumulativă a două condiții, și anume, soții să fie căsătoriți de cel puțin un an și să nu existe copii minori rezultați din căsătorie.

Rațiunea unei asemenea proceduri simplificate de divorț o constituie tocmai acordul soților, înțelegerea intervenită între ei, iar **instituirea obligației de a parcurge procedura medierii**, așa cum se dorește. la **pct.14** al propunerii legislative, prin completarea art.64 din Legea 192/2006, cu un alineat (2), nu se justifică deoarece, dacă **părțile au ajuns la un acord, înseamnă că între ele nu există un conflict, iar medierea va fi lipsită de obiect.**

În plus, așa cum se prevede la art.1 din Legea nr.192/2006, **medierea reprezintă o modalitate facultativă de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă**, și nu obligatorie.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILIEȘCU

București

Nr. 374/21.04.2008.

L. nr. 192/2006

M. Of. nr. 441/22 mai 2006

Lege privind medierea și organizarea profesiei de mediator

1 promulgată prin D. nr. 738/2006 M. Of. nr. 441/22 mai 2006
Decret pentru promulgarea Legii privind medierea și organizarea
profesiei de mediator